

Súd: Okresný súd Prešov
Spisová značka: 7Csp/106/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8120207342
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 10. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dana Farkášová
ECLI: ECLI:SK:OSPO:2020:8120207342.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Prešov sudkyňou JUDr. Danou Farkášovou v právnej veci žalobkyne: Q. X., B.. XX.XX.XXXX, X. Y. X, XXX XX L., právne zastúpenej JUDr. Igorom Šafrankom, advokátom so sídlom Sov. hrdinov 163/66, 089 01 Svidník, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., Dvořákovo nábrežie 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, právne zastúpenej Advokátskou kanceláriou Ak Antol, s.r.o., so sídlom Hviezdoslavova 546/14, 902 01 Pezinok, IČO: 47 257 024, v spore o primerané finančné zadostučinenie vo výške 1.823,89 Eur, takto

rozhodol:

- I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobkyni sumu 100 Eur, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
- II. V prevyšujúcej časti súd žalobný návrh žalobcu z a m i e t a.
- III. Žalobkyňa m á vo vzťahu k žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % z prisúdenej sumy, o výške ktorých bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobkyňa žalobou doručenou súdu dňa 22.06.2020 žiadala, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť jej sumu primeraného finančného zadostučinenia vo výške 1.823,89 Eur na tom skutkovom základe, že v konaní vedenom na Okresnom súde Prešov pod spisovou značkou 9C/55/2016 o vzájomnom návrhu žalovaného vo výške 1.823,89 Eur bola úspešná, keď súd rozsudkom 9C/55/2016 zo dňa 06.11.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 3Co/23/2018 zo dňa 04.09.2018 vzájomný návrh žalovaného zamietol. Keďže ako spotrebiteľka bola úspešná uplatňuje si primerané finančné zadostučinenie v sume vzájomného návrhu žalovaného vo výške 1.823,89 Eur. Primerané finančné zadostučinenie má mať sankčnú a odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Zároveň má mať aj funkciu relutárnu.
2. Žalovaný sa k žalobe žalobkyne vyjadril v písomnom podaní zo dňa 05.08.2020, v ktorom žiadal žalobu žalobkyne v celom rozsahu ako nedôvodnú zamietnuť. Poukázal na konanie vedené na tunajšom súde pod spisovou značkou 13Csp/104/2020, v ktorom si žalobkyňa uplatňuje nároky na primerané finančné zadostučinenie, ktoré odvodzuje z rovnakého právneho titulu, a to z rozsudku Okresného súdu Prešov 9C/55/2016 zo dňa 06. novembra 2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Prešov 3Co/23/2018 zo dňa 04. septembra 2018. Žalobu žalobkyne žiadal zamietnuť.
3. Súd vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou súdneho spisu a zistil tento skutkový stav:
4. Rozsudkom Okresného súdu Prešov č.k. 9C/55/2016 - 144 zo dňa 06. novembra 2017 súd vzájomný návrh žalovaného zamietol a priznal žalobkyni nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Uvedený rozsudok súdu 1. stupňa bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove číslo konania 3Co/23/2018-185 zo dňa 04. septembra 2018. Rozsudok súdu 1. stupňa tak nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňom 18. septembra 2018.

5. Z pripojeného spisu tunajšieho súdu sp. zn. 13Csp/104/2020 mal súd za preukázané, že žalobkyňa v pozícii spotrebiteľky si voči žalovanému uplatňuje nárok na primerané finančné zadostučinenie. Základom nároku je rozsudok tunajšieho súdu vydaný v senáte 9C pod č.k. 9C/55/2016-66 zo dňa 07.novembra 2016, na základe ktorého ako spotrebiteľka bola úspešná, keď súd konanie v časti o určenie, že úver je bezúročný a bez poplatkov na základe Zmluvy o úvere číslo 4779107412 zastavil, určil neprijateľnú zmluvnú podmienku v zmluve v bode 2.5 zmluvy o úvere číslo XXXXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2012, v prevyšujúcej časti žalobu o určenie neprijateľnej zmluvnej podmienky zamietol a zároveň priznal žalobkyni v časti o určenie neprijateľných zmluvných podmienok nárok na náhradu trov konania.

6. Súd vec prejednal na pojednávaní dňa 19.10.2020, kde právny zástupca žalobkyne žiadal žalobe vyhovieť. Uviedol, že ujma nie je potrebná pre vznik nároku na primerané finančné zadostučinenie. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky spisová značka 6Cdo/127/2017. Právna zástupkyňa žalovaného žiadala žalobu zamietnuť. Poukázala na ich písomné vyjadrenie zo dňa 05.08.2020 a na rovnaký nárok, ktorý si uplatňuje žalobkyňa v spore pod sp. zn. 13Csp/104/2020.

7. Na základe takto zisteného skutkového stavu, súd právne uzatvára:

8. Podľa § 1 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, tento zákon upravuje práva spotrebiteľov a povinnosti výrobcov, predávajúcich, dovozcov a dodávateľov, pôsobnosť orgánov verejnej správy v oblasti ochrany spotrebiteľa, postavenie právnických osôb založených alebo zriadených na ochranu spotrebiteľa (ďalej len „združenie“) a označovanie výrobkov cenami.

9. Podľa § 2 písm. a) Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, na účely tohto zákona sa rozumie a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, zamestnania alebo povolania.

10. Podľa § 3 ods. 3 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

11. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom (ďalej len „kolektívne záujmy spotrebiteľov“). Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

12. Z citovaného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona číslo 250/2007 Z.z. je zrejmé, že splnenie hmotnoprávných podmienok uvedených v tomto ustanovení zákona je úspech pri ochrane práv spotrebiteľa v dôsledku porušenia práv a povinností ustanovených týmto zákonom. Ďalšou podmienkou je, že porušiteľ voči ktorému sa spotrebiteľ domáha zdržania sa protiprávneho konania a odstránenia protiprávneho stavu pri poškodzovaní záujmu spotrebiteľa a v konaní o svoju ochranu bol úspešný. Práve citované ustanovenie zákona o ochrane spotrebiteľa v poslednej vete § 3 ods. 5 zákona uvádza úpravu z ktorej vyplýva, že ak si spotrebiteľ úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej či už týmto zákonom alebo osobitným predpisom, má právo na primerané finančné zadostučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom alebo iným predpisom zodpovedá.

13. Súd je toho názoru, že žalobkyňa bola úspešná v pôvodnom konaní a z tohto dôvodu jej vznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie. Cieľom finančného zadostučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Hypotéza tejto právnej normy vyžaduje splnenie predpokladov, ktorými sú úspešne uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom číslo 250/2007 Z.z. alebo osobitnými predpismi a spôsobilosť takéhoto porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Samotná povaha primeraného finančného zadostučinenia neumožňuje jeho priame vyčíslenie, preto súdu nemusia byť predložené dôkazy o existencii ujmy, pretože stačí, ak tá ujma tu je. Bez právneho významu je, či ujma spotrebiteľovi reálne vznikla, pretože postačuje iba možnosť vzniku takejto ujmy (rozsudok Krajského súdu v Prešove č. k. 3Co/20/2017 zo dňa 04.05.2017).

14. Inštitút primeraného zadosťučinenia môže na účely ochrany spotrebiteľa naplniť požiadavku účinného a odradzujúceho prostriedku ochrany. Právna teória, ako aj aplikačná prax spájajú inštitút náhrady škody výlučne so znížením majetku a ušlým ziskom. Náhrada škody ako inštitút súkromného práva v podmienkach Slovenskej republiky ako konštantnej judikatúry sleduje výlučne reparačnú funkciu.

15. Základ nároku bol pre súd daný, keďže žalobkyňa touto žalobou si uplatňuje primerané finančné zadosťučinenie z dôvodu, že rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 9C/55/2016-144 zo dňa 06. novembra 2017 bola úspešná, keď vzájomný návrh žalovaného, ktorý si voči žalobkyni uplatnil v sume 1.823,89 Eur, bol súdom 1. stupňa zamietnutý, rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 18. septembra 2018 a bol potvrdený rozsudkom Krajského súdu v Prešove č.k. 3Co/23/2018-185 zo dňa 04. septembra 2018. Tvrdenia žalovaného, že sa jedná o ten istý základ nároku ako v spore pod sp. zn. 13Csp/104/2020 nie je pravdivý, keďže z obsahu oboznámeného a pripojeného spisu si žalobkyňa v spore pod spisovou značkou 13Csp/104/2020 uplatňuje voči žalovanému primerané finančné zadosťučinenie na základe jej úspechu, keď súd rozsudkom č.k. 9C/55/2016-66 zo dňa 07. novembra 2016 určil v zmluve žalovaného číslo XXXXXXXXXX zo dňa 10.10.2012 v bode 2 neprijateľnú zmluvnú podmienku. Čo sa týka úspešného uplatnenia porušenia práva alebo povinnosti ako predpokladu pre priznanie práva na primerané finančné zadosťučinenie, tento je naplnený nielen vtedy, ak si spotrebiteľ uplatní porušenie práva alebo povinnosti žalobou proti dodávateľovi, ale aj vtedy, ak to urobí v rámci svojej obrany proti dodávateľom uplatnenému nároku. Keďže sa žalobkyňa úspešne bránila v konaní pod sp. zn. 9C 55/2016 vzájomnému návrhu žalovaného a v konečnom dôsledku bola úspešná, vznikol jej nárok podľa citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa na primerané finančné zadosťučinenie.

16. Súd priznanú sumu vo výške 100 Eur žalobkyni titulom primeraného finančného zadosťučinenia považoval v celom rozsahu za dôvodnú. Súd uvádza, že cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Jediným predpokladom pre uplatnenie práva na primerané finančné zadosťučinenie je porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Zákon teda nevyžaduje pre vznik tohto práva, aby spotrebiteľovi bola privedená nejaká ujma. Postačuje, ak k takémuto porušeniu práva alebo povinnosti dôjde. Čo sa týka výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd 1. stupňa priznanú sumu 100 Eur považuje za primeranú za stavu, že cieľom existencie inštitútu finančného zadosťučinenia je okrem iného mať reálny a efektívne odradzujúci účinok vo vzťahu k dodávateľovi od upustenia recidívy porušovania spotrebiteľských práv. Suma finančného zadosťučinenia priznaná súdom je plne opodstatnená. Priznaná suma primeraného finančného zadosťučinenia vo vzťahu k žalobcovi ako spotrebiteľovi nepredstavuje neopodstatnené a neprimerané obohacovanie sa, či duplicitné uplatňovanie nároku spotrebiteľa. Je potrebné poukázať aj na prvotné konanie, v ktorom sa žalobkyňa úspešne bránila vzájomnému návrhu žalovaného a v spore bola aj úspešná. Súd priznanú sumu považoval v celom rozsahu za dôvodnú a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobkyni primerané finančné zadosťučinenie v takejto výške a v prevyšujúcej časti bol žalobný návrh žalobkyne ako nedôvodný zamietnutý. Súd nesúhlasí s názorom žalobkyne pokiaľ ide o výšku primeraného finančného zadosťučinenia, ktoré požaduje vo výške uplatneného vzájomného návrhu žalovaným, absentuje tu podľa názoru súdu základ a dôvod pre priznanie takejto výšky zadosťučinenia.

17. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 2 C.s.p. Z dôvodovej správy k ustanoveniu § 255 C.s.p. vyplýva, že v tomto ustanovení sa premieta zásada úspechu v spore ako esenciálne kritérium priznania náhrady trov konania. Predkladateľ k ustanoveniu § 255 C.s.p. dodal, že podľa kritéria úspechu v konaní môže súd priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v požadovanej výške. Ide o prípady, kedy výška nároku závisí od úvahy súdu. Príkladom je náhrada nemajetkovej ujmy, náhrada škody v peniazoch, ktorá nebola priznaná v požadovanej výške. Niet akýchkoľvek pochybností o tom, že v prejednávanej veci výška nároku žalobcu závisela od úvahy súdu. Úvaha súdu sa teda týkala skutkových okolností, ktoré sú podstatné pre rozhodnutie o výške priznaného plnenia nie čo do základu uplatneného nároku. Podľa názoru súdu, aj v súčasnosti § 255 ods. 2 C.s.p. v spojení s článkom 3 ods. 1 a 2 C.s.p. zakladá priznať náhradu trov konania v plnej výške aj v prípade, ak súd priznal nárok úspešnej strane, avšak nie v žiadanej výške. Súd z tohto dôvodu žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% z prisúdenej sumy. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník po právoplatnosti tohto rozsudku postupom podľa § 262 C.s.p.

Poučenie:

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresnom súde Prešov písomne v 2 vyhotoveniach. V odvolaní sa uvedie ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, uvedie sa spisová značka. Ďalej sa uvedie proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané. Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 364 C.s.p. rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 C.s.p. odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 C.s.p. odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 C.s.p. odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak žalovaný nesplní povinnosť uloženú týmto rozsudkom môže žalobca podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.